

Ծանուցման առջը 2
Առաջին երեսը 5

ՀԱՆՐԵՍ ԱՀՅԱՆՑԻՆ

Gérant responsable
A. SAKAİAN

ԾԱՀԻԿ շաբաթը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեքշարք
թի և Շաբաթ օրերն :
Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է 100 զուրուշ արծաթ,
— Վեցամսեայն 50. — Գաւառաց համար 110 դրլ :

Որ եւ էնամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արտօնատէր եւ Տնօրէն Անտօն Սաքանան,
Կ. Պոլիս, Պապլ Ալի ճատակսի թիւ 20:
Խմբադրութեան յանձնուած դրութիւնք եւ չեն արուել :

Թիւ 17 ս. ՏԱՐԻ

Թիւ 40 ՓԱՐԱ

1887 ՓԵՏՐՎԱՐ 18 ԶՈՐԵՔՇԱԲԹԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ

Պէշիկթաշի գերեզմանական
ծանուցեալ խնդրոյն նկատմամբ
Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայոք վեհ.
Տ. Մակար Ս. Կաթողիկոսին խոր-
հուրդ հարցած եր, նորին վեհ.
յատուկ նամակաւ յայտնած է իւր
գաղափարն, գերեզման բանալու
և ոսկերութեաց փոխադրութեան
մասին, որ ի զուր կողքաղեցնէ
Ազգային ժողովներն. մինչ այժմ
սակայն կը լսեմք թէ կղերականք
համոզուիլ չեն ուղեր եղեր վեհ.
Կաթողիկոսի լիշեալ հրահանգին :

Ս. Փ. կչեան Ազգ. Հիւանդա-
նոցի մամատան մատակարարու-
թեան նկատմամբ ժամանակէ մը
ի վեր աննպաստ լուրեր կը պտը-
տի ժողովրդեան մէջ :

Առաջարկներ եղած են, այժ-
մու արտադրած շահէն 0% առ
նուազն 45 աւելի շահաւոր. բայց
մինչ այժմ պատասխան տրուած
չէ այս առաջարկութեանց :

Անշուշտ ներքին պատճառեր
ըլլալու է լիշեալ ժողացարկու-
թեանց յետացքնան զոր մենք չեմք
դիտեր և անշուշտ Պատուարժան
Հոգարարձութիւնը միջոցներ կը
խորհի կամ ձեռք առած է լիշ-
եալ մոմարանի բարւոք վարչու-
թեան՝ որ կարօտ է ի վաղուց :

Հումէն կը հեռագրեն թէ կա-
թոլիկ Հայոց Պատրիարք Գեր Ա-
զարեան Սրբազն Հումէն մեկ-
նելուն վենետիկ պիտի երթայ
Միխիթարեան Միաբանութիւնն
այցելու և մայրաքաղաքս դալէ
առաջ գուցէ Ֆրանսա ալ անցնի :
Ն. Գերապատուութիւն Ս. Պատին
կողմէ ինքնագիր նամակ մը պի-
տի բերէ առ վեհ. Սուլթանն :

Պրուսային հետեւեալը կը գը-
րեն Սթամպուլի :

Հինգշաբթի իրիկուն նուագա-
հանդէս մը տեղի ունեցաւ բա-
զաքիս մէջ ընդ հավանաւորու-
թեամբ Զիւհտի փաշայի ինպաստ
լուսաւորչական Հայոց աղքատ ա-
շակերտաց :

Նուագահանդէսը կատարուե-
ցաւ գպրոցի սրահին մէջ,

Հայոց առաջնորդ Դեր. Ս. Բար-
թողիմէս ամեն ջանք ի գործ դը-
րած էր մեծ փայլ մը տալու հա-
մար սոյն նուագահանդէսին . և
ուրախ եմ ըսելու որ իւր ջանքերն
կատարելապէս պատկուեցան :

ՊԱՐԱՀԱՆԴԻՍ

Շաբաթ գիշեր խիստ շքեղ և
յետին աստիճան կարգաւորու-
թեամբ տեղի ունեցաւ Միացեալ
Ընկերութեան Մեծ Պարահան-
դէսն : Եեռ այսափ բաղմութիւն
տեսնուած չէր և ոչ մէկ պարա-
հանդէսի մէջ . միմիայն եթէ ան-
հաճոյ բան մը կար, այն ալ նոր
թատրոնին դրան առջեւ տոմսա-
վաճառաց բարձրաձայն սակար-
կութիւննին էր. որոնք ունեցած
տոմսերնին 20-30 դրուշի վաճա-
ռելէ յետոյ, սկսան փոխանիշ ալ
ծախել. այս պարագան մեղ պար-
զաքէս ենթադրել կուտայ թէ
եթէ ոչ տոմսերուն, գէթ փոխա-
նիչներուն լաւ հսկողութիւն ե-
ղած չէ :

ՔԵՆՏԻՆԻ ԱԹԵՆԵ ԵԱԲԱՆ

Նեմուի հեր եէնի կէլին վէ
կիւվէյիլէր , պու սէրէվինալը օ-
գուտուք քարքնտա , Փիքիրէրին-
տէն աճապա պէ՞ն միյիմ տիյէ-
տիւշիւնէծէքլէր —Հայըր— Փե-
տրիքար Զ թարիխինտէն նէշը օլու-
նան Բրուկնչիա նամ իթալեա զա-
զէթ ասընտա , աթիտէքի տէհ-
շէթի Փըքքա օգունմուշ տըր :

Պիր քաջ կիւն աքտէմ, ձիա-
լոմօ Պէլէրի նամ շախսըն պիրի,
սապահլայրն երբէն էվինտէն չը-
քըլ, տօղուո Բոլավէնո տէրէսի-
նէ էնէր, էմրաֆտան պիր չօք քու-
րու աղաճլար թօվլալըլ պիր եր-
զըն թէշքիլ իտէր վէ ճէպինտէ
պուշունան պիր շիշէ բէթրոլ կա-
զընը մէզքիւր օտուն երզընը իւ-
զէրինէ սէրբէր, շիշէտէ քալան
պիր մքտար քուսուր կազը տա-
խի ըուպալարընա սիւրէր, Պու-
մուամէշէ խիթամ պաւլտուք-
տան սօղբա, ճէպինտէն պիր գու-
թու քիպըիթ չըքարըպ, օտուն
եղընընա աթէշ վէրիր վէ քէնտի-
սի տախի իւզէրինէ չըքըլ եա-
թար վէ իշպու եէնի Սարդանա-
բաղ սօղուք քանլա չայըր, չայըր
եանմաղա պաշլար :

Պիր ըաչ քէօյլիւ օրատան կէշ-
տիբլէրինտէ , պիշարէ Պէլէրիյի
պիր երզըն քիւլ օրթասընտառ
քիւս քիւթիւկ օլմուշ պուլուրլար

Պէլէրի «Բէլակը» խասթէլիկի-
նէ միւպթէլա իմիշ, հաթտա
պունտան էվէլ պիր տէֆտ տահա-
քէնտույէ գաստ իթմէկէ չըքմըշ
Փոքաթ օ վագըթ պիր խասթա-
խանէնէ գոյմուշլոր, պու տէֆտ
իսէ հէնուղ խասթախանէտէն չըք-
մըշ իմիշ :

ԱՐԵՎԻՆԻ ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Պանքէրին պիրի հինը վէֆա-
թընտա , օղունու հուզուբունա
չազըրըպ , աթիտէքի նասիհամբ
վէրմիշ :

Օղլում պռ տիւնեատէ քէն-
տինի հէրքէստէն սաքըն , սաքըն
քիմսէնէ էմիյէթ էթմէ : պա-
խուսուս , էմիյէթլի կօրինէն
ատէմլէթ հիշ էմիյէթ էթմէ :

Գիր ՆԱՈՒՀԱԹ ՏԱՀԱ

Պիդիմ Պալօնու Մանզումէ , պու
կիւնլէրտէ երնէ ավունուն իբինի
քաշըրմաղա պաշլատը : Միլէթէ պու
եօլտա նասիհաթ վէրմէտէն իսէ , պի-
ր ազ թէրպիյէլի սապրանսա զանն է-
տէրսէք քէնտույիշ տահա մէնֆա-
աթլը օլուր , հաթտա պունտան
պէօյլէ տախի վէրտիլի նասիհաթլա-
րը եիւքիւ ալթընտա պիզզաթ քէն-
տի՝ էզիլմէրտէն գուրթուլուր :

Սահրէմանէ տիր

ՀԱՅԵՐԻՆ ԹԷ ՏԱԶԿԵՐԻՆ

— Ո՞՛ Ազմօտէ ինծի խըատ մը
տուր :

— ինչք համար խրատ կու.
զես :

— Խմբագրութեան նկատմամբ
եթէ Տաճկերէն գըեմ, նայիս ան.
միջապէս բաժանորդք ոմանք ձայն
կը բարձրացնեն թէ՛ հոյերէն չե-
գըեր որ հասկնանք, եթէ այս

պէս շարունակես, պիտի թողունք
բաժանորդութիւննիս : Ընդհա-
կառակիր եթէ Հայերէն գրեմ
գարձեալ ուրիշ բաժանորդներ
կրսկուին գանգատիլ թէ՝ աղնա-
մաեօրուզ, էրմէնիճէ եազանաք
սան զազէթա կէօնտէլմէ . հիմա
ուս իմ տեսս եռիո ի՞նչ կընես,

— Գրիշը բոլորովին մեկտեղ կ
թառուի : —

— Անկարելի է խօսք տուա

— Եհ, եթէ այդպէս է, խառ
գլուխ:

— ի՞նչպէս խառն ,
— Ահաւասիկ , ես զուրցեա-
գուն գրի առ , վոքըիկ պատմու-
թիւն մ'է :

«Երեկ առաւաօտ, գէօրդիւտէն
կէչէրիքէն, բարեկամի մը հան-
գիպեցալ, սէլամկաշտը քտան սող-
րա, ուրիներթաս այսպէս հար-
ցուց»:

— Կատա՞կ կը նես Ազգօտէ :
— Ամենեւին , դու գրէ միշտ
«Գալաթայա ճէվապ վէրտիմ .
ուրեմն միատեղ երթանք ըստ
չօք է յի տէտիքաէն սողրա , սկը-
սանք խօսակցիլ , իշխթտի՞ն մի
եէնի հավատիսի , ոչ ինչ կայ որ
հարցուցի :

— Աղմօտէ Հոգիդ սիրես կա-
տակը մէկդի . թող որ գործիս
նայիմ :

— Մի ընդհատեր զիս, դու
միշտ գրէ և նայէ որ ըստծներէս
տառ մը չը մոռնաս :

«Պիր մարտապեա, պղտիկ մա-
տիկ սօքազընտան, առեւանգուեց
է 25 չազընտա Երիտասարդի մը
թարաֆիցնտան :

- Ծօնկոլերէ՞ն սորվեր ես . . .
- Դու միշտ գրելո՞նայէ , ես
ամեն մեռեւ եր խօսիմ :

«Այս մարապետը որ իբի եիր-
մի պէշը անցուկ է, գըզ դար-
տաշլարընտան դադտուկ , սէվկիւ-
լիւսիւ իիէ ժամադիր կըլլայ սօ-
քաղըն՝ դէօչէսինտէ սպասեյու . . .

— Ազմօտէ ։ քիչ քիչ հասկը-
նալ սկսալ ։ ։ ։

— կա՞յ լեզու մը որ չը հաս-
կցուի՝ բացի Ուսումնաթերթ
հանդէսէն, գրելու շարունակէ ։

«Յահալիք տէօրտիւ զուրսուր .
քնքուշ ոռքերու թփրտուք իշի-
տիլմէկէ պաշար , բոյնէն խոյս
տուող տատրակն է քի սէվկիւ-
լիւսիւնի կը բնտուէ : սը՞սթ . . .

պուրատայըս, գուշ մո սրբալիք է
Գառնիկ Եեւրէլիմ չարփըյօթ շուտ
մեկնինք, իքի Փիրարիէր Վողոցը
դառնալով աներեւոյթ եղան, պու

կիւնէ գատոր մեղըալուսնօյ մե-
ջն եղեր տէյօրլար ,
— ինչ կըսես այս պատմու-
թեան :

— Հետաքրքրական է բայց
ուսկէ իմացար :

— Գիտես օր իմ արհեստա ի-
մանալ է միշտ :

— Եւ հիմա ո՞ւր է այդ սի-
րամոլ մարապետը :

— Դեռ ես ալ չեմ դիտեր,
բայց պիտի տեղեկանամ անշուշտ
աղէկ միտքս եկաւ, գործ ու-
նիս . . . :

— Յօրանջելու չափ :

— Ալի օդային պատութ մը
ընենք :

— Գնա բանդ Ազմօտէ, զիս
գարձեալ վտանգի ենթարկելու
մի՞տք ունիս :

— Ջմենեւին, բեզի հարուսա
ծերուկ մը պիտի ցցունէի՝ օր չորս
չինդ զաւկի տէր ըլլալովա հան-
գերձ 15 տարեկան դեղեցիկ աղ-
ջիկներ հոգեզաւակ կառնէ ու
կառնէ :

— Կերեւի որ շատ որդեսէր
է :

— Որդեսէրն ալ խօ՞սք է.
իւր բուն զաւկներն կը վանտէ օր
գեղեցիկ աղջիկներ որդեգրէ, .
արի կըսեմ քեզ, հետաքրքրական
տեսարաններու ներկայ պիտի
գտնուիս :

— Ոչ Ազմօտէ, մի քանի օրէ
խիստ հոգնած եմ . . . շարաթ օրն
եկոյ :

Ուրեմն ի կրկն տեսութիւն
շաբաթ օրը կուգամ ըսելով, ա-
ներեւոյթ եղաւ մեր կաղ Ազմօ-
տէն :

ԳԼԹՐԻԶՄ

Պիր գունսուրաճը տիւքետ-
նընտա :

— Ուստա պիր չի Փթ պօթ իս-
տէրիմ :

— Եարալում, նէ ճինս իստէր-
ու պիտէ՞լօ, լուսթրին եա բա-
շիքի տէրի :

— Քաչիքի տէրի՞նէ տիր . . .

— Նա պու քէչէ տէրիսի :

— Նէ ճըս տէրի օլուրսա ոլ-
սուն . եալընըզ գօննուն գուլաք-
լարը՝ միւսիւ կայժոռիկին քի կի-
պի ուղուն օլուն քի, կիյինտէր-
ճէ բահաթ չերիշտէրէիմ :

— Լոեցիր Պ. Սուչչի անուն ի-
տալացի մը, Բարիլի մէջ 60 օր
շարունակ ծոմ պիտի բռնէ եղեր:

— Այս, բայց անոր համար
կսեն թէ գաղտնի դեղ մը ունի :

— Այդ գեղը մենք ալ առվ-
րէինք, ո՞րչափ աղէկ կըլլար :

— Ինչ . . . մեծ պահոց 40 օ-
րերն ծոմ բռնելու մի՞տք ունիս :

— Ոչ . ընդհակառակը շատ
ուտել կը փափարիմ, միայն թէ՝
մոավաճառն ու նպարավաճառը
ծոմ բռնելու վարժեցնել կուզէի:

— Հայր մը իւր տասը տարեկան
զաւկին անցեալ օր կը հարցնէր :

— Տրդտտ զաւակս, եթէ մեծ-
նաս ինչ պիտի ըլլաս :

— Հայր իմ, դատաւոր պիտի
ըլլամ :

— Մինչեւ իրիկուն թիկնա-
թոռի մը մէջ նստելով կանդա-
մալուծի մարդ :

— Իրաւ է . էհ, դալելու և
ոյժ առնելու համար նամակատան
ցըուիչ կըլլամ :

— Ատալ դէշ . մինչեւ իրիկուն
գալելով մարդուն հոգին բերանը
կուգայ :

— Ուրեմն, կնիկ կըլլամ հայր
իմ. անոնք ուղածնուն պէս կը
նստին կըլլան :

Գալթիկն պիրինին ավօգաթը,
մահքէմէ հուզուրունտա ոլ տէրէ-
ճէ պէլաղէթլէ միւլէքքիկինին
տավասընը միւտափաա էտէրըի
մահքէմէ գաթիլի պիտուչ իւան
իտիւպ, պէրալէթինէ գարար վէ-
րի :

Գալթիլ միւստահագ ոլտուղը
ճէղասընտան գուրթուլտուղընա
մէմուն, սէվինճինտէն ավօգա-
թընը, պօյնունա սարոլաբաք տէր:

— Ահ էֆէնտիմ պու պիր հիք-
մէթ իտի քի պէնի գուրթաբարտըն,
պունտան սէկոլի եաշաետճաղըմ
սէնին սալինտէն տիր, պունա գար-
ըլլը սանա նէ՞ եաբապիլիրիմ :

— Պէս սէնտէն հիչ պիր շէյ
պէրէմէմ :

— Ցուր վէլինիմէթ, հաթ-

ըզա պիր շէյ կէլար . էվլի՞միսին:

— Հալըր տահա պէքետարըմ :

— Գապուլ էտէրսէն գըզբար-
տաշըմըն էլինի սանա վէրտիրէ-
րիմ, ինան քի պէնտէն զիյատէ
գապատայլը պիր գըզ տըր :

— Հօքանթաճընը պիրի ալրի-
եէթէն էվինտէ եէմէք բիշիրմէ-
տէն իտի, տիւքեանտա սաթըլ-
մայան եէմէքլէրի ֆամիլեասընա
կէսուտէրմէքաէ իտի :

Բազար էրթէսի կիւնիս պէս-
յիւք բէհրիզէ կիրտիրէրինտէ,
ֆամիլեասը տէտի :

— Պու մեծ պահըտա պիր
բէհրիզ թո՞ւթմաեաճողըզ :

— Պիլմէմ, թիւքեանտա նէ
եէմէք արթարսա օնու եէյէճէ-
զիզ,

— Տէմէք քի թիւքեան իսո-
սէրսէ բէհրիզ թութաճաղըզ :

— Տուլիա էտին քի թէքմիլ
եէմէքլէր սաթըլսընտա, օ վա-
գըթ բէհրիզ եէրինէ ծօմ թու-
թարունըզ, տահա մագպուլա կէ-
չէր :

— Կէորդ աղա, միտք ըլլայ
տէ կրիկուան մեզի քանի մը թոք
առնէիր : ուստա վափուը բէք
աղուր կը շինէ . . .

— Տահա թօբճիները ըը պա-
լայեցին :

— Գա տո՞ւն ինչ կըսես, հի-

մա թօքճիէն շատ ինչ կայ . զէն .
կինները պիլէ պաշարեցին :

— Շաբաթ դիշերուան պարա-
հանդէսին մէջ :

— Մատմագէլ , պիլի՞րմիսի-
նիդ տահա պէնիմ իլէ հիշ օյնա-
մատընըզ :

— Նէ եաբայըմ , Անթուանը-
լա բարժմիմ պիթիրէմէտիմ :

— Կէօրիւնիւրըի բէք չէթին
օյուննու ոլմալը քի հալէա եէ-
նիմէմիշ սիզէ .

ՀԱՎԵՊ

(Մասալ)

Մէկը կայ , մէկը չկայ . . .
Ծանօթ դրագէտներէն մին ,
անցեալ օրեր այսպէս սկսած էր
իւր մէկ յօդուածը . . . թերեւս
ժամանակիս գրական նորաձեւու-
թիւններէն մին ալ այս է . արդ ,
մենք ալ նորաձեւութեանց հե-
տեւող կարծուելու . կամ իրը նո-
րասէր , նորահաս խմբակի մը աչ-
քին քիշիճիկ մը ժամանակի ժարդ ե-
րեւնալու և կամ Աբեռելքան ժողո-
վրդոց բարուց ու ջարուց հա-
մարուելու նպատակաւ , մէկը կայ ,
մէկը չկայ յառաջաբանով կսկսինք
սոյն յօդուածը , պատմելով նախ
միջադէպ մը , որ նոյն յօդուածի
առթիւ տեղի ունեցած է .

Դեռահաս երիտասարդ մը
սենեկի մէջ , մեծ մամիկին գէմը
նստած կը կարդար այն լրագիրը .
որոյ մէջ հրատարակուած էր գե-
րոյիշեալ յօդուածն , մամիկը տես-
նելով որ թուանը լուռ ու մունջ
կարդալուն վերջը չդար , նեղա-
նալով կըսէ .

— Ծօ տղայ , պարէ քիշ մը
փէք կարդար տէ ես ալ հասկնամ
է յլէնմիշ ըլլամ , արթըլս աֆա-
խաններս կելլայ կոր .

— Բէք կարդամ ամա , ինինէ ,

բեզի կէօրէ հիշ բան մը չկայ ,
բոլորն ալ բաղսքականութեան
վերաբերեալ , գրաբառ գրուած
բաներ են :

— Մրսի վրա՛դ , պիւթիւն
պաներն ալ հէմէն դուք կը հաս-
կընաք . . . վայ կլիսուս , զահէր ես
հայերէն չեմ հասկնար , եօնսա
ատիկա ֆրէնկէն է :

Բարեբախտաբար կամ գըժ-
բախտաբար , մեր երիտասարդը
եկած հասած էր ճիշդ մեր ակ-
նարկած յօդուածին և քիշ մը
կարդալէ վերջ , տեսներով որ պատ-
մութիւն մ'է , կը կարծէ որ իւր
մամիկին ճաշակին խիստ յարմար
պիտի գայ , ուստի ընթերցումը
ընդհատելով կըսէ .

— Կեցիր նինէ , կեցիր , այս
տեղ բեզի կէօրէ բան մը կայ ,
կարդամ տէ մտիկ ըրէ . . . և կսկսի
կարդալ :

— «Մէկը կայ , մէկը չկայ . . .

Մամիկն՝ որ ակնոցը գրած ,
քիթը տնկած և աչքերը թոռա-
նը երեսին յարած , նօրօրինակ
կամ տարօրինակ բան մը լսել
պատրաստուած էր , իր մանկու-
թեան ատենէն սկսեալ մինչեւ
ծերութեան ատենը միլիոններ
անդամ լսած այս յառաջաբանը
լսելուն , մէկէն ի մէկ քիթը բե-
րանը կը ծրմրտիէ , ակնոցը կը
հանէ , ըթախոտին տուփը կը նե-
տէ և կէս զարմանքով կըսէ .

— Ծօ ա՞տ ինչ է , զազէթան
կը կարդաս կոր , ինչ կըսես կոր ,
չէնէ մասալ կը պաշարես կոր .

— Զէ , նինէ , իշտէ զազէթան
կը կարդամ կոր :

— Հայտէ դնա , խենդ , զա-
հէր զազէթային մէջ ատանկ մա-
սալ կը կրեն . . . հետո էլլէնմիշ
կըլլաս կոր :

— Իրաւ որ նինէ , իշտէ հոս
գրուածը կը կարդամ կոր և աղ-
ուոր պատմութիւն մ'է նայէ , մը-
տիկ ըըէ . . .

— Տէ , իւնդութիւնը մէկդէ

դիր տէ , չէնք չնորհք պիտի կար-
դաս նէ կարդա , չէնէ հիմա կել-
ւամ վեր կերդամ հա :

— Նստէ , նինէ , նստէ , նայէ
ինչ աղւոր պատմութիւն է : մա-
սալ չէ ամա , մասալի պէս բան
մըն է . . . ա'լս բեշկէ ես ալ հոն
ըլայի : ամա մութլախսա գիշեր մը
պիտի երթամ . . .

— Ո՞ւր ծօ . . .

— Թատրօն . . .

— Նա՞սրլ թէատրօ . . . ծօ տա-
հա ատոնց ուճուաը չը վերցա՞ւ...
եա ըսին քի թէատրօն վիցուցեր ,
օյուններն ալ տաղըմիշ եղեր
են տէյի , հիմա ա՞տ ուրկէ ելաւ .

— Քամանըմ , աա օյուններն
ը Փարիզէն տահա նոր եկան ,
հէմ շատ մէթ կընեն կոր . զազէ-
թան պիլէ ամեն օր անոնց խա-
զացած օյիններուն պատմութիւ-
նը կընէ , տեսնաս ի՞նչ գեղեցիկ
խաղեր են , կարդաս նէ դուն պի-
լէ երթամ կըսես ամա , իշտէ սա
կայ քի չես հասկնար ,

— Վույ , օտկս կոտրի տէ ,
ատանկ տեղէ ներս մտնալու խըս-
մէթ չըլլայ . ատանկ բանը չը հաս-
կընամ ալ նէ կրլլայ , ամա ինչո՞ւ
պիտի չը հասկնամ , աստար մարդ-
կերթայ նէ ինտո՞ր կը հասկնայ :

— Գաղղիերէն չիտես անոր
համար :

— Ինչճէ չիտեմ :

— Գաղղիերէն . . . Փրանսը-
ճա :

— Քա վայ կլիսուս , ատոնք
Փրէնքճէ կը խաղան :

— Այո :

— Լսել է որ թէատրօն Փր-
էնկներուն համար է . էյ աղէկ
ա' , ատ քի ատանկ է նէ Փրէնկ-
ներուն օյինը մեր զազէթային
մէջ ինչ բան ունի . հէմ քեզի
ինչ , դուն Փրէնկ ես քի պիտի
երթամ :

— Զէ նինէ , մինակ Փրէնկնե-
րը չեն երթար , տեսնաս , գա-
ողներուն կէսէն աւելին հայեր

են, հէմ աս տարի հայ վարժառաններուն համար նպաստ անգամ այդ խմբին ներկայացնել տուին:

— Վույ հէմէն դետնին տակը անցնին քի օր օրի նորելուկ ինատներ կը հանեն . . . զահէր կամաց կամաց պիւթիւն օրթալընը ֆընկ պիտի ըլլան . . . տէ, տէ, ատանկ պօշ լախըրտըները ձգէ տէ, բերնի համով բան մը պիտի կարդաս նէ կարդա.

Երիտասարդը, մամիկն այս վերջարանին վրայ քթին տակէն ինդալով լրագիրը նորէն ձեռք կառնէ և կսկսի ընթերցումը շարունակել

— «Մէկը կայ, մէկը չկայ . . . ժամանակով . . .

— Տէ սուս, սուս . . . հասկըցայ . . . չես ամչնար տէ, ատ պօյզի վրաս խնդալու ալ եւեր ես:

— Մութլախագուն ասոր բան մը եղած ես, նինէ, իշտէ, կարդա ըսկիր կը կարդամ կոր, տահա՞ինչ ըսեմ . . . տուն սա էնֆի. յէդ մէյ մը քաշէ քի խելքդ գըսւխդ դայ:

— Հայտէ դնա: դուն իմ փօթօզիս հասկցուր . . . զահէր զաղէթաճիները հիչ պան մը չեն կտեր տէ, ատ հին օրէնքէ մընացած մասաները խաղէթային մէջը կը կոխեն կոր հա՞ . . .

— Տէր Աստուած, ինչ փորձանքի հանդիպեցանք . . . ճառնըմ, տահա չի կրցինք հասկըցնել, ասիկա ըու գիտցած հին օրէնքի մասաներէն չէ, թէատրոյի օյինի մը պատմութիւն է, գըրողն ալ ծաւի աշուի գրագէտմէն, նայէ, իմզան պիլէ գրած է, Կ-Ա-Թ-Ծ . . .

— Է, է, վազ անցի, վազ անցի . . . ես ատանկ զէվզէքնէ պաներ մտիկ ընելու ժամանակ չունիմ . . .

Երիտասարդը շատ կաշխատի իւր մտմիկը համոզելու, բայց ան-

գամ մը «մէկը կայ, մէկը չկայ» նախարանը խեղճ պառաւին ուղեղը խանգարած ըլլալուն, չուղեր և ոչ մէկ կերպով համոզուի և վերջապէս, ակնոցը ու քթախոտի տուփը գրապահին մէջ լաւ մը տեղաւորելէ և իւր թոռանը երեսին արհամարհուս նայուածք մը նետելէ վերջ, բարկութեամբ կը մեկնի սենեկէն: կըսեն թէ մինչեւ այսօր մտմիկը քէն պահած է եղեր իւր թոռանը դէմ:

Մենք կը թողունք օր այդ պառաւը ուղածին չափ իւր քէնը շարունակէ թոռանը դէմ, և կը դառնանք մեր «մէկը կայ, մէկը չկայ»ն շարունակելու, բնաւ հոդ շընելով միանգամայն, որ թերեւը մեր «մէկը կայ, մէկը չկայ» յին առթիւ, մեղի դէմ ալ մէկ քանի քէն պահողներ գտնուին: — Սկսինք:

(Շարունակէն)
ԴիՄԱԿ

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ ԵՐԹԱՆՔ

Եկէք ախպրտանք,
Ելէք քուրվըտանք,
Խօսք խօսքի տալով
Բարեկենդան երթանք.

Բարեկենդան երթանք,
Խաղանք ու խնդանք:
Շուտ ըրէք ելնենք,
Թեւերնիս սօթտենք,
Բէշերնիս ժողվենք,
Ինչ պէտք է առնենք.

Բարեկենդան երթանք,
Խաղանք ու խնդանք:
Համբարն ուտելիք,
Մատրանն ըմպելիք,
Ինչ որ կայ բերէք
Հետերնիս տանինք.

Բարեկենդան երթանք,
Պետրիկ դուն սա պարկ,
Գու կոնակդ զարկ
Մարտիկ ալ եղբայրդ

Առնէ իր շալակ.

Բարեկենդան երթանք:

Շուտ ըրէ Զապէլ,

Տէ՛ տունէն դուրս ել.

Ֆիստան մը եւել

Ի՞նչ պէտք է առնել.

Բարեկենդան երթանք:

Բայ ճանըմ, Սուրբիկ,

Ալ չեղա՞ւ հերիք.

Այդչափ սիւսովդ ալ

կը գտնաս երիկ.

Բարեկենդան երթանք:

Դուն ալ Մարտիրոս,

Սա կնկանդ փօթոս

Դիր Փէսիդ խութին՝

Որ չը մոռնաս հոս:

Բարեկենդան երթանք:

Բայ Սօֆիկ, Թագուկ'կ,

Մի խօսիք տապկուկ.

Տէ շուտ հազվեցէք

Առաջ ինկէք դուք.

Բարեկենդան երթանք:

Ցակոր դուն երթաս

Բիչ մը ձուկ դտնաս:

Չորս օխա ալ միս

Առնես ու հոս գաս:

Բարեկենդան երթանք:

Խանթարը նայէ՛

Պակաս չը կուէ.

Իմ անունս տուր

Ստակ ուղէ նէ:

Բարեկենդան երթանք:

Բիբոս գրալաննիդ:

Դրէք մէկերնիդ.

Մեծ մուխի փատն ալ

Առէք ձեռքերնիդ.

Բարեկենդան երթանք:

Բաղիկ Լուսեա'

Մեռաքը ելլայ:

Ալ թոզ տայ հալելին

Կես իրիկուն կըլլայ

Բարեկենդան երթանք:

Ուր մնաց Զիպան,

Տանախելք տիտան

Էնթարի տուէք

Չունի նէ ֆիստան

Բարեկենդան երթանք:

Աղջիկ Անթառան

Հագիր տա ֆիստան

Պատուած կարելը

Գործ չէ՝ այսօրուան
Բարեկենդան երթանք,
Թող պատռած ըլլայ,
Կարկըտան չըլլայ.
Ի՞նչ մըսա ունի,
Ատանկ ալ կըլլայ.

Բարեկենդան երթանք
Քա Շողեր խաթուն,
Տա աղջիկներուն
Ըսէ շուտ ընեն
Չըմընանք մութուն:
Բարեկենդան երթանք
Թաթիփչա տուտուն
Էրիկդ այս առտու
Ստակ ձգեց նէ
Դուն ալ հետ եկու,
Բարեկենդան երթանք,
Ես ալ շատ չունիմ
Ի՞նչ պիտի խպնիմ,
Բայց Աստուած չընէ
Զէֆրէ ետ կայնիմ,
Բարեկենդան երթանք,
Քա Սուրբիկ, ի՞նչ է,
Չունիս բա՞ն մը նէ,
Աղջկանըդ հագիր
Ան քենէ կարճ չէ.
Բարեկենդան երթանք,
Դուն ալ կիւլիւնեա
Ֆիստանով գնա,
Որ քեզ տեսնողն ալ
Պիզտիկ կը գիտնայ
Բարեկենդան երթանք,
Դուն ալ Ստեփան
Տա հօրդ կապած
Էեր մանթոյ տէյի
Տուր մօրդ վրան
Բարեկենդան երթանք
Սօֆի՛, շուտ ըրէ,
Պօթին չունիս նէ
Լաստիքներս հագիր,
Ոտքիդ աղէկ է.
Բարեկենդան երթանք
Քա դուն ի՞նչ կուզես
Շուտ ըրէ, հա՛, դէ՞զ,
Ալ հիմա ոտքիս
Տակը կ'առնեմ քեզ.
Բարեկենդան երթանք
Վայ սա բօմատան,
Վայ սա լավանան
Բըսկեցէք նայինք

Վերջը ո՞ւր կ'երթայ .
Բարեկենդան երթանք,
Քա մեռած ո՞վիլ
Երեսներուդ չիլ
Քոէմով չա՞նցնիր .
Չըկրցա՞ր սորվիլ .
Բարեկենդան երթանք :
Ի՞նչ է քա, ի՞նչ է,
Մանթօ չունիս նէ
Շալս գլուխդ տռ
Բարձին վրան է,
Բարեկենդան երթանք :
Թող էրիկնազը
Քիւմէսին խալը
Հանէ բերէ որ
Շալկէ Մինասը
Բարեկենդան երթանք :
Թագո՞ւկ, տա տըլոց
Շորերուն կապոց
Էեր սա պարկը դիր :
Ետք չըլլայ հոգոց
Բարեկենդան երթանք :
Չեղ տեսնամ տղաք,
Բան մը չը մուսնաք,
Ամենքնիդ մէյմէկ
Շալկեցէք տոպրակ,
Բարեկենդան երթանք :
Դրացի պարօ՞ն
Թէ որ գայ Մելքոն
Բարեկենդան կերթանք
Լսէ թող գայ հո՞ն
Բարեկենդան երթանք :
ԿԱ.Ա.ՑՈՒԿ

ՓԱԼԽՍԱԿԱՆ ՄԱՅՐ

ՔԱՏԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՔ ՄԱՍ ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

Սաթինիկ.—ինչ որ ալ ըլլայ, ոհ,
ալ մեր լարաբերութիւնը պիտի
դադրի . այնպէս չէ բարեկամս .
Դուք ձեր անձին տէրը չէք . . .
Արմենակ առանց գիտնալու թըշ-
ուառ ըրեր զիս :

Էլպիս.—Այո , բոյրս իրաւունք
ունի . այսուհետեւ պէտք է ա-
մեն բան մոացուի . . քրոջս պատ-
ուոյ գդացումը, պիտի մեղմէ իւր
վիշան . դուք ալ պարոն ձեր առ-

տիճանին պատշաճ կերպով վար-
ուեցէք . . .
Արմենակ. Ոչ օրիորդ, անդութ
մի ըլլաը . . . ի՞նչ հոգա . եթէ
հայրս հաւանութիւն չիտար . եւ
որոշումս ըրեր եմ, պիտի տես-
նամ ձեր հայրը և անշուշտ մեր
ամուսնութեան նկատմամբ իւր
հաւանութիւնը պիտի ստանամ . .
Սաթինիկ.—Արմենակ դու հօրա
բնաւորութիւնը դեռ չես գիտեր,
պատույ խնդրոց մասին խիստ ա-
նաչառ է :

Արմենակ.—Բարեկբաղդաբար եր-
կու օրէ ի վեր կը ճանչնամ զա-
նի . . . իմ հօրս գրագիրն է եղեր-
երեւակայէ Սաթինիկ որ հինգ
տարիէ ի վեր մեր տանը բարեկամը
եղած է, և ամենեւին ընտանեա-
ցը նկատմամբ խօսք մը անդամ
ըստած չէր մեզ ,
Էլպիս.—ի՞նչ, միթէ հայրս ձեր
ըով պաշտօ՞ն կը վարէր ,
Արմենակ.—Այո օրիորդ և այս
պարագան փոքր ի՞նչ կը յուսադ-
րէ զիս . . . բայց ի՞նչ կայ արդեօք
. . խեցն Մարեամը այլայլած և
աճապարանօք հոս կուգայ . . .
Առաջինք և Մարեամ
(Մարգարիտա հեւալով պարահզ
կը մտնայ) :

Սաթինիկ.—(Անոր թեւը մտնելով)
Բայց տէր Աստուած որքան հոգ-
ներ ես . . . քոյր իմ սա աթոռը
տուր ,
Մարգրիտ.—Շնորհակալ եմ, հոգ
նամ չեմ, ձեր վրայ խօսինք . . .
մեծ վտանգ մը կսպառնայ ձեզ
աղնիւ օրիորդներ և ձեզ պարոն :

Սաթինիկ.—Վաշնդ կսպառնա
մեզ . . .
Էլպիս.—Բայց ի՞նչ վտանգ . . .
Արմենակ.—(մէկուսի) Արդեօք
հայրս . . .
Մարգրիտ.—Մահկը ըրէք, եղեռ-
նագործ մը, կը լսէ՞ք .. հրէ՞շ մը ..
ձեզ սիրահարած է իւս կը կարծէ
թէ պարոնը իւր հակառակորդն
է ,
Սաթինիկ.—Օիրաւի կըսեմ, շատ
ծիծաղելի է այս :

Ալպիս.—(մեկուսի) ինչ սոսկում,
գարձեայ այն ըլլալու է :

Արմենակ.—Հանդարտէ իմ սի-
րելի Մարեամ, ըստ հրէշիդ մա-
դիները չը պիտի զօրէ մեղ կճնլ
անդամ, ասի ես եմ քեզ ըստը :

Մարգրիտ.—Եհ պարոն, անձնա-
պատան մի ըլլաք գէթ այս օրի-
որդաց սիրուն . . . հաւատացէք
ինձ, և ես կը ճանչնամ այս մար-
դը, ոհ, խիստ սոսկալի է իստ,

Առաջինք և Յակոբոս

Յակոբոս.—(ինքն իրեն) Բայց այս
անտանելի է կարծես ամեն մարդ-
երդում ըրած է զիս Յակոբոս ան-
ուանելու . . . Յակոբոս . . . չեմ
հասկնար թէ Յակոբը՝ քստմնելի
սոսով մը երկարելով ինչ հաճոյք
կը զգան. . . (օրիորդները տեսնելով)
յարդանք փոքրիկ տիրուհիներուո
. . . կարծեցի թէ եկեղեցի գացած
էք : (Մարգարիտան նշմարելով մե-
կուսի) այս կինը հսու, բայց կար-
ժեմայս գէմքը տեղ մը տեսած եմ:

Ելափիս.—Եհ, բարի Յակոբոս մի-
թէ պարոն Արմենակը չե՞ս բարե-
ւեր :

Յակոբոս.—Ենթեցէք պարոն (կը
բարեւէ) փոքր ինչ չուարած եմ . . .

Մարգրիտ.—(մեկուսի) ինքն է . . .
Յակոբոսը . . . արդեօք պիտի ճանչ-
նա՛ զիս . . . ոհ չեմ համարձակիր
երեսը նայիլ :

Յակոբոս.—(Սաթինիկն մէկ կողմ
տանելով) Միթէ այս կինը կը ճանչ-
նա՞ք :

Սաթինիկ.—Այո, ինչու կը հար-
ցնես :

Յակոբոս.—Ինչ է անունը . . .
Սաթինիկ.—Մարեամ . . . բայց ինչ
ունիս աղնիւ բարեկամ :

Յակոբոս.—Բան մը չէ (մեկուսի)
Եւ սակայն կասկածներս երթա-
լով կաւելնան պէտք է խօսիմ այս
կնոջ հետ (Մարգարիտային) տիկին,
երբեք զօլիս գացած էք, կար-
ժեմ թէ զենք տեղ մը տեսած
պիտի ըլլամ . . .

Մարգրիտ.—(մեկուսի) Այո նոյն
ինքն է ոհ հեռանամ ասկից . . .

Յակոբոս.—(մեկուսի) Ահ արդ-
փախուստը . . . ալ տարակոյս չի
կայ Մարգարիտանէ :

Սաթինիկ.—Բայց ինչ կը նշանա-
կեն այս ամենը բոլը իմ :

Ելափիս.—Չեմ դիտեր, սակայն
տես մեր բարի Յակոբոս որչափ
այլայլած է :

Սաթինիկ.—Հապա Մարեամը
միշտ կը հեռանայ մեր բարի Յա-
կոբոսի ներկայութենէ :

Մարգրիտ.—(մէկէն ի մէկ կենալով)
Ոչ, չը պիտի հեռանամ մինչեւ որ
չը հասկնամ թէ ինչ եղան աղջիկ-
ներս (Յակոբոսին դառնալով) այս
Յակոբոս նոյն ինքն Մարգարիտան
եմ . . . տես որ աստիճան թշուառ
եղայ . . . զթա ինձ և ըսէ թէ ինչ
եղան աղջիկներս . . .

Յակոբոս.—Չեմ դիտեր, այս ա-
ղետալի օրուան հետեւեալ օրն,
ուրիշ արիոջ քով ծառայութեան
մտայ և այս օրէն ի վեր իրենց
վրայ լուր մը տաշած չեմ :

Մարգարիտա.—Սուտ կը խօ-
սիս . . .

Յակոբոս.—Տիկին . . . հեռացէք
ասկէ, եթէ ոչ, անշուշտ եղիք
որ մեծ աղէտներու պատճառ պի-
տի ըլլաք :

Մարգարիտա.—Աղջիկներս . . .
պիտի ըսես թէ ուր են աղջիկնե-
րը :

Սաթինիկ.—Դաժան մի ըլլար բա-
րի Յակոբոս, զրուցէ . այս խեզ
կիկան ինչ որ դիտես իւր աղջը-
կանցը մասին :

Յակոբոս.—Բան մը չեմ դիտեր
. . . բան մը . էհ, եթէ դիտնա-
յիք փոքրիկ տիրուհիներս . . .
բայց ո՞չ . հեռանանք, պէտք չէ
որ աւելի երկար ատեն հոս կե-
նաք . . . հեռանանք (զանոնք ներ-
տանի կուզէ) :

Մարգարիտ.—Գթութիւն . . .
վաղեմի բարեկամ գթութիւն . . .

Ելափիս.—Բայց Յակոբոս, պիտի
բացատրե՞ս վերջապէս այս գաղտ-
նիքը :

Յակոբոս.—(Սիւտ զանոնք դէպ ի
տուն ըշելով) Բայց աղնիւ տիրու-

հիներս, նախ և առաջ հեռա-
նանք ասկէ, մեծ աղէտներ կը բ-
նան պատահիլ, դալեցէք (կուզեն
ընդդիմանալ) բայց գալեցէք կը
սեմ, ներս ներս (կը մեկնին :

Մարգրիտ.—(դրան սեմին առջեւ
ծնրադրած) Աստուած իմ, Աստ-
ուած իմ, ոհ, դառն է այս վի-
ճակը . . . տեսնե՛լ . . . խօսիլ հե-
տերնին . ձայներնին լուր, և ա-
ռանց սղջադուրելու զատուիլ ի-
րենցմէ . . . թողո՞ւլ որ երթա՞ն,
մէկմալ յաւիտեան չը տեսնելու
դատապարտութեամբ . . . (սէմը
կը համբուրէ) հոգւոյս խորանը
պիտի ըլլայ այսուհետեւ այս գը-
րան սեմը, նուիրական է այսու-
հետեւ այս վայրը ինձ համար . . .
այս, միշտ պիտի գամ հոս աղօ-
թելու, թերեւս երկինք ներէ
ինձ . . .

Արմենակ.—Տիկին . . .

Մարգարիտ.—Ո՞վ է այն . . . ի՞նչ
կուզես ինձմէ . . .

Արմենակ.—Տիկին, մինչեւ հի-
մա տեսած և լսածներս զիս բոլո-
րովին զարմանաց մէջ թողուց,
ձեր դժբախտ վիճակին վրայ կը
ցաւիմ . ով է այն մարդը, ո՞վ էք
նաեւ դուք որ գաղտնեաց հաս-
ար վարդոյրին ներեւ, ինքը-
զինքնիդ կամաւ կը տանջէք, ըն-
դունեցէք զիս իրեւ ձեր բարե-
կամը և ըսէք թէ ի՞նչ կը ճանամ ընել
ձեզ համար :

Մարգարիտ.—Ես պաշտպանու-
թիւն չեմ ուզեր, երկնից և բո-
լոր արարածոց պաշտպանութիւ-
նը արհամարանօք կը մերժեմ . . .
կատեմ մարդիկը հասկցա՞լ ալ
հիմա հանդարտ թող զիս և հե-
ռացիր ասկէ :

Արմենակ.—Գէթ ըսէ թէ գու
ո՞վ ես . . .

Մարգարիտ.—Իմ ով ըլլալս գիտ-
նա՞լ կուզես . լաւ, ես անիծեալն
եմ . . . չե՞ս տեսներ խումբ մը կա-
տաղուհեաց . սեւ մոմերով բոլոր-
տիքս պարելնին (իբր թէ տեսնեան
մէջ է) ոչ, թօղէք զիս . . . չեմ ու-

զեր պարել ձեղ հետ . . թողէք կը ըսեմ . . (սուր ձայնով) ա՛հ . . .
(գետին կիցնայ) .

Արմենակ—Ավտոն խեղճդ դարձ
եալ խելագարեցաւ (վարագործ
կիջնայ) :

ՎԵՐԴՈՒՐԻ ՄՅՈՒ
(Վարունակելի)

ՏՕԹ. ԱՆԴՐՈՆԻԿ ԷՖ. ԹԻՐՉԵԱՆ,
մասնագէտ կուրծքի և կոկորդի
հիւանդութեանց, պիտի գտնուի
ամեն օր Պահճէ-դարու Համիտի-
յէ ճատէսի թիւ 38 Զալլքեան
Պօղոս էֆէնտիի գեղարանը, ժա-
մը 5-7, իրեն գիմող հիւանդները
գարսանելու համար, նոյնպէս
ուրբաթ օրերն պիտի խնամէ ան-
կարող հիւանդներ նոյն գեղա-
րանի մէջ :

ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՑԵՏՈՄՍԻ

Լաւագոյն քառժօնի
վրայ ամէն լեզուաւ կը
պատրաստուի իգին 100
հատը 10 դհեկն. պէտք
ունեցողները պէտք է
դիմեն գ. Պաղտատլեան
տպարան Յակոբեան խան
թիւ 13 կ. Պոլիս :

ԷԹՄԵՔՃԻ ԽԱԹՈՒԿԻ

Մէզեփւր բօմանըն Մինճիտէն Ճին-
ճի ճիլտինէ գատար թուպ ու նէշը օ-
լունուալ Փիրումիթ իտիլմէքտէ օլոր-
դընտան, շայանը միթալէա օլան
իշպու հիքեայէյի՝ օքույանլարըմըզա
թափէյէ իտէր, վէ տիկէր ճիլտիէրի
տախի տէրտէօթը թապ ու նէշը օլ-
որդընը պէյան էյլէրիզ :

Պունտան պէօյէ ապօնէ եազը-
լանլար իշիւն պէկէր ճիլտի 10 զրուց
հիքեայէ թէքմիլ օլուուքտան սօլլրա
պիր ճիլտի 15 զրուց սաթըլըր : Ապօ-
նէ եազըլար իսթէյէն Պէյօլլու-
տողրուսունտա Թակումտէ 65 նօմէ-
րո Մէճմուայը Ախալար յաթառընա
միւրաճաաթ էյլէմէլէրի իլան օլընըր :

ԽՈՐՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

ՈՒՂԵԿՈՐՈՒԻԹԻՒՆ

Գրեց

ԿԻՐԱԿՈՍ Ս. ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

Սոյն գիրքով Գաղանճան էֆէն-
տի կը պատմէ իւր ուղեւորութիւն-
ներ ի Հայաստան, ի Սուրբա և ի
ուստական Հայաստան :

Պարունակութիւնն է հետաքրք-

րական տեղեկութիւններ և մասնա-
ւոր դիտողութիւններ :

Կը ծախուի բուր Հայ գրավաճա-
ռաց քով զին և դրուզ :

ՇԱՐԱԴ ՏԵԲՈՍՈՒԻ

Սըհհէթը պէտէնիէեէ գուլլիթ
վէրմէք իշին, իյի շարապըն թէսիրիս
նի թէքմիլ էվրօրա թատուք էթմիշ-
ւէր տիր . Փագաթ պիր թագըմ դայ-
նանմըզ վէ եարմա շարապլարչն տա-
խի մագարրաթը տէրքեար օլուուզն-
տան էյի վէ գայնանմարը, հէր նէկ
Գարթալ վէ Պուրիօնեը շարապլարը
ալմաք իսթէյէն Գալաթա կէօմրիւիիւ-
գարշըլնտա Կէօչէ օղու խանընտա
շնոմքուր շարապ տէրօսունա թէշ-
րիփ էթմէլէրինի թավսիէ էտէրիզ :

Ֆիյաթլար դայէթ էհվէն աիր :
իշլու մահալուէ էն ալէա օլնսո-
ւարտան կէրէք շին վէ կէրէք սան-
տըր՝ գօնեաք տախի սաթըրոր :

20ՃՈՒԿԱՐ ԻՉԻՒՆ

ՏԱԳԻԳԼՍԻՆՏԻ ԶԼՔԻԼԻՐ Հէր
Նէվի

ՅՈԹ. ԿՐՇԱ ՌԵՍԻՄԼԵՐԻ

ԵՐԵՎԱՆ ՄԱՐԴԱՐԱՐ 20 ՊՐԱՎԻ

Ր. ԳԱՐԱԳԱՇԵԱՆ

677 Ն. Գուլէ Գաբուսընտա Ն. 677

Մէզեփւր Փօթօկրաֆիսանէտ Փօ-
թօկրաֆ ալաթ ու էտէվաթը տախի
Փիրումիթ օլունըպ, ուսուլի՝ մէճճա-
նէն թարիփ իտիւիր :

Տէր եի ՏՆՈՐէՆ
ԱՆՏՈՆ ՍԱՐԳԱՆ

ԽՄԲԳԻՐ Յ. ՀԱՅԵԱՆ

ԲՈԼ ՅՈՅԱՃԵԱՆ

ԵՒԻՒԳՈՒՔ ԳԱԼՏԸՐԸՏԱ 80 ՆՈՒՄՔՈՏԱ

Կէօջէ վէ ձէրըԱՀԼՀԱ ՄԻՒԹԵԱԼԻԴ

Ա. Լ. Է. Ա. Թ Թ Ի Ւ Ճ Ա Ր Ը

Մէզեփւր մաղաղասա կէօզէ վէ ճէրրահըղա միւթէալիդ էնվայի ալէաթ
ու էտէվաթ մէջնուտ տըր :

Եզգիւմէէ, եռումուշագ վէ սէրթ լասթիգտէն (գառչչուտան) մաամուլ
մէվատար միւխթէլիփէ, գասըգ պաղլարը, էնվայի շիրինկալար, էլէք-
թրիք մաքինալարը, միզան իւլ հավա (պարօմէթր), միզան իւլ հարարէ
(թէրմօմէթր) վէ էյի ճնան կէօզիւրէլէր պուլընագտա տըր :

Ս. ԲՈԼ ՅՈՅԱՃԵԱՆ՝ հէր նէվ սըբարըշաթ վէ թամիրաթը էհվէն Փիյաթ
իւէ իմրա վէ տէրէօնտէ իտէր :